

▲ Een parachutist komt neer in de maïs in Borkel.

▲ Het legerkamp op het veld aan de Oranjestraat in Son. FOTOS:BERT JANSEN

Echte en nep-parachutisten herdenken Market Garden

Dominique Elshout
d.elshout@ed.nl

Son/Borkel

Michiël Fluiter (27) staat er klaar voor, bij het grasveld in de Oranjestraat in Son. Vrijdag- en zaterdagavond heeft hij geslaagd in een tent, in het legerkamp dat op het veld is nagebouwd. Nu gaat hij beginnen aan een fietstocht terug naar huis, naar Bemmelen, bij Nijmegen. Gekleed als Amerikaanse paratrooper uit de Tweede Wereldoorlog, in originele uitrusting, zal hij de zeventig kilometer volbrengen. Een Amerikaanse vlag wappert op het karretje met legerspullen dat achter zijn fiets hangt.

Drie dagen lang heeft Fluiter zich in het kamp ingeleefd in zijn rol, ter herdenking van operatie Market Garden – het geallieerde offensief dat ertoe leidde dat het zuiden van Nederland in september 1944 werd bevrijd. Drie dagen lang staat bewoner Huub van den Broek (84) al op het kamp bij zijn deur te kijken. Hij heeft bewondering voor 'parachutist' Fluiter en zijn fietstocht. Zelf

Een Nederlandse jongen in Son doet alsof hij een Amerikaanse parachutist is, internationale parachutisten spelen bij Borkel dat ze in de Tweede Wereldoorlog zijn beland.

zag Van den Broek de echte Amerikaanse paratroopers ook, destijds. „Ze vielen op Wolfswinkel (ten noorden van Son, red), honderden tegelijk. Het was net alsof het regende. Ik zag ook Duitse straaljagers die de parachutisten achtervolgden. Ze vlogen zo laag dat ze een stukje omhoog moesten als ze over de afstering van de hei wilden.”

Leuke tijd

Twaalf jaar was Huub van den Broek toen hij de oorlogstaferelen aanschouwde. „Voor kinderen was het een spannende, leuke tijd. Wij hadden geen idee wat er echt speelde.” Inmiddels is Van den Broek natuurlijk wel doordrongen van de ellende

die de oorlog met zich meebracht, net als zijn Amerikaanse generatiegenoot Tom Cox (80) uit Denver, Colorado. Hij volgt de weg die de geallieerden aflegden vanaf de stranden van Normandië, na D-Day. In Son kijkt hij deze middag zijn ogen uit bij het ingerichte veldhospitaal, waar een zogenaamde gewonde zich goed inleeft in zijn rol. Even later moeten EHBO'ers in actie komen voor een daadwerkelijke gewonde: een mevrouw die struikelde over een scheerlijn lijkt daar een hersenschudding aan over te houden.

Terwijl Tom Cox vertelt over de reis die hij door Europa maakt, wordt hij even afgeleid door het geluid van een vliegtuig in de

lucht. „Een Douglas C-47-transporttoestel”, zegt Cox zonder twijfel, na een blik omhoog.

Rond een weiland bij Borkel kijken later deze zondagmiddag een kleine tweeduizend mensen ook omhoog naar een toestel uit de oorlog. Een Douglas Dakota L4 deze keer, die in totaal dertig parachutisten dropt. De meesten landen keurig op het gras, een enkeling belandt in de aanpalende maïs. De springers – met parachutes en in uniformen uit de Tweede Wereldoorlog – komen uit Amerika, Finland, Nederland, Zweden, Frankrijk en Duitsland. „Dit zijn Duitsers van de na-oorlogse generaties, die het ook niet eens waren met de politiek van de nazi's”, licht Dominique Jame toe, de vice-presidente van het Round Canopy Parachuting Team, de club die de sprongen verzorgt. Callum Courtney (20) uit Dorchester in Groot-Brittannië, één van de springers, gaat na zijn landing op de foto met verschillende jongetjes.

„Dit is de beste manier om de oorlog te herdenken”, denkt Courtney. Van één jongetje krijgt hij een Nederlands vlaggetje.